

saa godt som større. Jeg indrømmer, at man i Virkeligheden kun kan anstille et Skøn over, hvordan det her vil gaa, men jeg har dog anset mig for berettiget til at pege paa det Forhold, at Grundejerne ved at holde sig tilbage med Salg i Virkeligheden løbe den Risiko, at de, som ere mest villige til at sælge, faa den største Fordel, og at adskillige af de Spekulationer, som bevirke, at Salg blive holdte tilbage for visse Grundejeres Vedkommende, siden hen kunne vise sig at være forfejlede og mislykkede og i Virkeligheden ikke at bringe Ejeren saa stor Fordel, som hvis han havde været mere villig til at sælge.

Hermed har jeg gennemgaaet de enkelte Paragraffer i mit Forslag, og jeg skal nu blot minde om, hvad jeg har skrevet i Betænkningen om dette Forhold og maaske alt har udtalt, at jeg mener, at Regeringsforslaget, saaledes som det er affattet, i Virkeligheden giver Kommissionen en Myndighed, som jeg antager, Kommissionen næsten vil være ængstelig ved at benytte. Efter min Mening kan Kommissionen i Henhold til Regeringsforslaget paalægge Ejeren af en Ejendom en Værdistigningsafgift, som kan blive helt ruinerende for den paagældende Ejendomsbesidder. Man tænke sig, at der paalægges en Ejendom en Værdistigningsafgift, inden Værdistigning i Virkeligheden konstateres, og man tænke sig det Forhold, som for Resten gælder for mange Grundejeres Vedkommende, at den vedkommende Grundejer ingenlunde er en i økonomisk Henseende velsitueret Mand. Skatten skal erlægges. Man kan maaske derved komme til at stille Ejeren overfor den Nødvendighed at skulle sælge Ejendommen til en billigere Pris, end han vilde være i Stand til at opnaa, hvis han ikke skulde kaste sin Ejendom ud paa Markedet, men kunde oppebie det Tidspunkt, da en Køber henvendte sig til ham for at forhøre, for hvilken Pris Ejendommen var at faa til Købs. Man kommer i Virkeligheden derved til det Resultat, at man tvinger Ejeren til at sælge Ejendommen, og saa vil det blive Kapitalister, som købe en saadan Ejendom, og de ville derefter maaske ligge og spekulere med Jorden til Skade for Udviklingen ved den paagældende Station.

En almindelig Værdistigningsskat vilde naturligvis være Idealet paa dette Omraade. Thi det er jo ganske klart, at selv om der ved et Baneanlæg som det her omhandlede frembringes en stor Værdistigning paa visse Pladser, har det, vi kalde Jordens Værdistigning, mange andre

Aarsager end Jernbaneanlægget. Den skyldes i Virkeligheden hverken Jernbaneanlæg eller Havneanlæg eller slikt. I Virkeligheden er Grundaarsagen til Værdistigningen af Jorder eller rettere sagt Prisstigningen ganske simpelt Befolkningens Vækst, Befolkningensmængdens Forøgelse, uanset, hvad der har givet Anledning til, at Befolkningen vokser. Vi vide jo, at saa saare der paa en enkelt Plads — den være nok saa øde og folketom — kommer Betingelser for en Bebyggelse og en Bebyggelse derfor opstaar, og saa saare Folk flytte sammen i Byer, have vi Værdistigningen. Og derfor gaar det i Virkeligheden saadan, at der ved mange af disse Jernbanestationer, som her er Tale om ville opstaa ifølge Jernbaneloven, ikke vil foregaa nær saa stor en Værdistigning, som der f. Eks. foregaaar hver eneste Dag her i Udkanten af København; det, der jo til syvende og sidst er Aarsagen til Værdistigning af Jord, er simpelt hen Befolkningensmængdens Forøgelse.

Men der kan altsaa være mange andre Aarsager til Jordens Værdistigning end Jernbaneanlæg, og jeg maa her gøre opmærksom paa, at vi jo her staa med en Forsøgslov og en Undtagelseslov. Medens jeg altsaa for mit Vedkommende finder det forsvarligt, at man skrider til Genførelsen af en Værdistigningsskat paa Grundlag af de Principper, som ligge til Grund for mit Forslag, vil jeg dog samtidig sige, at det vilde være ønskeligt, om vi kunde faa en almindelig Værdistigningsskat inden alt for længe; thi ellers vil denne Lovs Karakter af en Undtagelseslov i Virkeligheden fremtræde saa skarpt og saa bestemt, at jeg ikke er sikker paa, at Loven ikke vil vække adskillig Misfor nøjelse ude i Befolkningen. Sagen er jo nemlig den, at i den Tid, da der foregaaar en Udvikling ved de nu opstaaende Jernbanestationer, foregaaar der en tilsvarende Udvikling ved de Jernbanestationer, der eksistere den Dag i Dag; og den Udvikling, som foregaaar her, bliver jo ikke Genstand for en Værdistigningsskat, i alt Fald ikke ifølge nærværende Lovforslag. Endvidere foregaaar der jo en Værdistigning ogsaa af andre Grunde end Jernbaneanlæg. Hvor der opstaar en By, ja end ogsaa ved mange Landsbyer, sker der en stor Værdistigning af Jord, skønt de paagældende Byer eller Landsbyer kunne have langt til en Jernbanestation. For det, der nemlig er Aarsagen til Værdistigningen af Jord, er den tætte Bebyggelse, er det, at Befolkningen forøges, at Befolk-